

Peter van Lier *Laaglandse remedies*

GEDICHTEN

WERELDBIBLIOTHEEK . AMSTERDAM

INHOUD

I

ALLEMAAL AANBIEDINGEN

- 9 Un bonk sap
- 10 Eurootje de kilóóóó
- 11 Effe iets leuks
- 12 Alles vers gesneden
- 13 Niet te geloven
- 14 Laatste paren

GOED NIEUWS

- 16 *Zelfs*
- 17 *Al die*
- 18 *Aan*
- 19 *Kies*
- 20 *Een man*
- 21 *In de*
- 22 *Het water*
- 23 *Naast een*
- 24 *Tips*

II

LAAGLANDSE REMEDIES

- 27 Zucht der luchten
- 28 *'Toen was het ook al donker'*
- 29 *'Juist dat enorme natte hart'*
- 30 *'Hij kwam in de herfst'*
- 31 *'Iets met de polder doen'*
- 32 *'Voor iedereen was alles nieuw'*
- 33 Dit is de stad der dingen

KOMEN AANWAAIEN

- 35 Steenslag
- 36 Onomstotelijk
- 37 Bijna niets
- 38 Take four
- 39 Wijsbegeerte
- 40 Rijdend in de avondspits stel ik mij voor (1, 2)
- 42 Geen vogel
- 43 Bijna 50

III

KWESTIES VAN KLEUR EN TOON

- 47 Etten
- 48 Den Haag
- 49 Drente
- 50 Nuenen
- 51 Antwerpen

WAARNEMINGSPROJECT HUISMUS

- 53 Tjilpen
- 54 Overdadig
- 55 Als in een windvlaag
- 56 Een mussenvergadering
- 57 Naast onkruid
- 58 Een stofbad

61 AANTEKENINGEN

I

Allemaal aanbiedingen

UN BONK SAP

waarmee de stapel fruit wordt
aangeprezen, tegenover het 'Super hot hot' van wat (de
magere jaren)? – de sokkenkeizer is ziek.

Verse rog,
verse doornhaai, verse zeewolf –

boven wakkere ogen
handhaaft zich moedig het kind.

'Aanstaande zondag
wordt de wedstrijdbal aangeboden...'
lezen twee mannen met sigaartje en zonnebril

instemmend
verder
en in de gaap, bij de frietkraam, daagt

of ze zullen.

EUROOTJE DE KILÓÓÓÓ

Glitter & glamour (wat voedt het heden?) blijkt niet geïnteresseerd – tot

meisjes' klinkt. 'Ook voor grote

Bij het eerste spatje al toont 'Altijd vers is ons devies' zich net zo haveloos als de

badpakpaspoppen zonder ledematen op rij –

de studente op 1-hoog, blokkend onder een peertje. onverstoorbaar

Moeders tegen kind achter op de fiets

'Je moet nu echt wakker worden, hoor'

klaart drie hoofden.

EFFE IETS LEUKS

Maar om 'effe' te kiezen uit een
van boven tot beneden volgeladen kraam –

met horloges
die in slingers de verkopers aan het zicht onttrekken
ondanks/dankzij het

'Alles moet weg'.

Tandpasta wordt
op kniehoogte aangeboden, panty's steken fier boven alle
hoofden uit –

zelfs 'Heel veel meer in de winkel' werkt
weinig effectief (toekomst is klein).
Desondanks:

'Als je die meiden ziet lopen, je ziet ze er
allemaal naast lopen'

glimmen.

ALLES VERS GESNEDEN

De man zijn trekkende been omzeilt handig de
hond als blikvanger –

‘De hipste rage’: niet hier.

Meisje met meest kritische kinderblik ooit richting de
opgehangen laarzen net voor moeder arriveert,

‘En...?’

Ieder zijn domein

(in de nieuwe wereld) – uit zicht
neust een enkeling in wat zich daar verregend heeft
opgestapeld klasse.

‘Wat heb jij een rare kleur haar’
spitst slechts kinderoortjes – ‘Wij helpen u graag’.

Ook dieren?

NIET TE GELOVEN

Een gillerig 'Echt leer!'
verleidt vooralsnog niemand,

paradijsmix naast trollenmix ook niet
(welke mythe herleeft?) – in dit weer
heeft

'Alles wat Jan maakt dat smaakt' het meeste succes.

Keukenwekkers,
kindergaap –

en Che Guevara die **xxl** vanuit de overkantstand
een hele bak halve kip tot

kwart kip gehakt ziet worden,

vurig bereid
tot

'Passen in de winkel'.

LAATSTE PAREN

~~€8,-~~ ~~€6,-~~ ~~€4,-~~

€12,-

in de immer gevulde bakken
voor 'Alle talen behalve betalen' –

volgens een

late klant is inktvis
'dode kledder'.

Boven de krabbeschaarde dozen
telt de visboer nog maar eens zijn
vingers

(noodlot weersproken).

Ook voor de vrouw van het
hondje klemvast –

'Zijn net mensen... stortte zomaar
in, helemaal op' – belooft de reclame:

'Het beste'.

Goed nieuws

ZELFS

*vijfduizend kilometer verderop, voor ogen op steeltjes
(namens de mijne): 'Ladies first'.*

Dierlijk leven begint er met een dekentje om het vege lijf
(in koor), en:

het hoofd
graaft

niet diep

(te veel
beton,

bloed
slechts

om de
hoek).

Bedenk:

vanuit de hoogte bezien glinstert alles,
ondergronds leven, opwaarts ziend,

produceert (heel
apert!) zoveel

nazaten.

AL DIE

*lichamen achter glas in wachtstand duidelijk voor je
zien (zeggende:*

de beleving
teert in,

op
hoogte,

ook
bij neerslag).

Geluid buiten

(echt altijd
hoorbaar?) komt van de bodem (het bodemleven). En ja, dat
wat zich in ons

nestelt

als voorpret komt aan het licht door eigen
bewegen (blijkt): een

kevertje

schuifelt van het tafelblad, valt

loodrecht –
helemaal niet dood!

AAN

*deze zijde van de gracht, waar een voor de helft gevulde
sloep (geen oud zeer) regenwater omvat,*

ontdoen
vader en zoon

zich

eendrachtig van – levenslust?

Namens vrouwen onderling
(verbonden

door

het uiterste van hun blikveld) – streng

in
de leer –,

van wie er een ook nog eens feilloos inparkeert,

maakt
de eerste najaarsstorm

(mogelijk elders
funest) fijntjes

rechtsomkeert.

KIES

(als hij) je standpunt nauwkeurig uit: geen zicht op de kerk, noch op het sluiswachtershuisje, de schans nabij maar onzichtbaar. Juist

daar
kocht een man een huis met uitzicht op wat zich louter toont
als

achterkant (om redenen).
Vanaf het water

tot
iets boven elk denkniveau is de overheersende kleur: grijs.
Zie

de Japanners
rusten (geblindeerd),

toch
staan er drie ramen open (luister goed): iemand moet hebben
gevraagd om

lucht

en heeft die gekregen!

EEN MAN

*komt op de brug naast mij staan, samen kijken we uit over
de minigracht (zo?):*

een kooiachtig balkonnetje met gras doet een
konijn vermoeden (dat wacht op

de zon voor
je reinste

openbaring).

Als het water is gezakt en de algen op
de gevels zich handhaven

(zonder enige
bemoeienis in

alle kleuren groen), creëert

een groep
eenden

(uit enthousiasme) een

boeggolfje dat alle gedachten aan wind overbodig maakt voor

de continuering van
een leven (ja, zo).

IN DE

*trein nog uitzien naar alle mogelijkheden, intern lijkt
de stad (aan ieders aandacht onttrokken) tot niets bereid.
Met*

een vermoeden
van

boten

is een ontmoetingsplaats voor allochtonen (deur open,
ook bij regen) de voedingsbodem

van
het brein.   Beloofd:

als
een havenstad van

paarden in de wei
(aan alle activiteit

onttrokken)

hun vachten dampend het gemoed binnenloodst
heet dat:

particulier geluk (en dus gaat
niemand dat wat aan).

HET WATER

*rimpelt als vanouds (spreekt vanzelf), een meeuw spiedt
om zich heen*

(geen nood): in het
centrum van ons blikveld prijkt

een eiland
en

nog
een eiland – een

rotoppunt waarop niet alleen een boom wil groeien (de
zee is onze heer).

Rechts:
proberen
twee

enorme pijpen natuur te ondermijnen (laat ze),
links:

onttrekt een visser (met

één worp!)

niet
te onderdrukken aan mijn mond: 'Beet'?

NAAST EEN

*beroemd schrijver (op sokkel) toezien op zijn stad: met
geliefd achterland, cultureel erfgoed (wat in verval) en*

puin-
ruimende shovels en vrachtwagens

(in felle
kleuren, liefst

geel).
De douane lijkt onbemand (de lamp is uit). Opgestapelde
containers doen voorspoed vermoeden,

hoge hotels
(maken

moe).

Een informatiebord voor toeristen biedt
vele antwoorden, maar 'Waar zijn de vogels?'

blijft
onbeantwoord.

Wel:

goed nieuws (heel
goed nieuws)

over drijfjfs.

TIPS

aangehoord: verlaat het centrum (heb ik gedaan), volg de kustlijn tot waar het werkvolk zich ophoudt –

wat

zegt de kraai vanuit zijn overall-
perspectief:

wind
is

een dreigingsfactor?
Er is sprake van

ingecalculeerd verlies (zeker), de
parkeerplaats ligt bezaaid met rommel,

vraag daar

(tot slot) een schipper hoeveel roest
zijn boot verdraagt

in noordelijke contreien (ga ik doen),
constateer

hoe
metaal goedertieren smeekt

om duiding en wacht.